

Данните са получени за 84.1% от лицата, регистрирани към датата на преброяването през 2002 г. Сравнението се прави за няколко етнически признака: вероизповедание, майчин език, основен разговорен език в домакинството и колектива, народност. Те са комбинирани с някои други признаци: пол, възраст, образование, месторождение и др.

От сравнението по основните етнически признаци се установява, че най-устойчив е отговорът по отношение на майчиния език и основния разговорен език. По първия 90.0% от лицата през 2002 г. са повторили отговора си от 1991 г., а по втория - 90.3%. Майчиния си език са променили 6.1 %, а основния разговорен език - 5.5% от лицата. Съответно за 3.9 и 4.2% не е бил установен съответният език през 1991 г.

За народността 86.1% са повторили своя избор, променили са го 6.2%, а за 7.7% през 1991 г. не е била установена етническата принадлежност. Трябва да се отбележи, че тук оказват влияние промените, настъпили след разпадането на Югославия и прекратяването на провежданата дотогава политика по етническите въпроси. По такъв начин самоопределилите се като мюсюлмани през 1991 г. посочват основно друга етническа принадлежност - бошнаци (39.0%), босненци (9.2%), словенци (10.5%) и др., а също повтарят и мюсюлмани (20.0%). Същото се отнася и за "югославци неопределени". При тях основно изборът е за словенци (29.1%), сърби (21.1%) и по-малко за другите етноси. По същия начин "непознатите" са се определили като словенци (55.2%), по-малко сърби (9.0%) и други етноси. Това би трябвало да е показател за повишаване точността при определяне на етническия състав в независима Словения.

Най-неустойчив се оказва отговорът за вероизповеданието. Само 59.5% от лицата са повторили същия отговор, а 20.3% са го променили. Също за 20.2% не е била установена религиозната принадлежност през 1991 г. Тези резултати подлагат на съмнение събирането на данни за вероизповеданието в конкретния случай, но е напълно възможно преброяваните лица да са се страхували по една или друга причина да посочат през 1991 г. действителното си вероизповедание. Това се отнася в по-малка степен и за другите признаци.

Точността в конкретния случай би трябвало да я класифицираме като незадоволителна. За етническата принадлежност промяната е обяснима. Донякъде това важи и за основния разговорен език, който също може да бъде сменен във времето. Трудна за обяснение е промяната за майчиния език, който поначало остава за цял живот. Възможно е обяснението да се търси в промяната, която са направили самите майки за своя език, посочване на неверен отговор при предишното преброяване след някакво въздействие и други причини от политически и социален характер и др.